

Heh, tässä on tällainen NOVELLIN ALKU joka jäi joskus kesken... Mielenpitoita vaan tästä haluaisin kuulla, että onko ideoita miten saisin ideasta jälleen kiinni tai jotain? :D Tämä pätkä on johdanto... Tarina kertoisi lapsesta nimeltä Kehrä. - - - Joka aamu aurinko nousee ja joka ilta se laskee. Vain aivan pohjoisessa, niin pohjoisessa ettei sen heimoista ole kukaan koskaan kuullut edes taruja, viivyttelee aurinko taivaanrannan yläpuolella läpi kesän. Ja kun talvi koittaa Pohjolassa, aurinko uinuu puolen vuotta. Näin on ollut aina ja on aina oleva. Mutta sinä vuonna, jona aurinkoa ei ole tervehtimässä ainutkaan Pohjolan asukas, jää aurinko iäksi taivaanrannan taa. Sinä päivänä, jona aurinko viimeiseksi näyttäytyy taivaanrannan yllä ennen seuraavaa kevättä, uhrataan sille kuukauden ajan kerättyä satoa ja riistaa, jotka poltetaan kokoissa kylien keskuksissa. Kokot antavat auringolle voimaa jaksaa nousta leponsa jälkeen uudelleen valaisemaan luomakuntaa. Talventakoja nousee levoltaan ja asettuu pajaansa takomaan jäätä, joka peittää vedet ja lunta, joka kattaa maat. Talventakojan vaimo Viima laskee vahvoilla käsivarsillaan jääpanssarit vetten ylle ja peittelee maat lempeillä sormillaan lumipeiton alle. Talvi on Talventakojan ja Viiman valta-aikaa. Jos aurinko ei nouse, ei Talventakoja väisty ja koittaa ainainen talvi. Sinä päivänä, jona auringon on määrä nousta, kokoontuu pohjoisen väki aikaisin korkeiden mäkien päälle. Suuren gongin kumahdukset kaikuvat Pohjolan kummuilla tuona aamun varhaisena hetkenä. Kun aurinko herää ja sen ensi säteet tavoittelevat ihmisiä, lausuu kylänvanhin sanat, joilla aurinko toivotetaan tervetulleeksi. Talventakoja ei siedä valoa tai lämpöä. Hän vetäytyy vaimoineen pitkään uneen. Suvetar tanssahtelee Pohjolaan ja vapauttaa vedet jäästä ja maat lumesta. Hän puhalttaa elämän talven ajan uinuneisiin kasveihin ja eläimiin. Kesä on Suvettaren valta-aikaa. Jos aurinkoa ei herätetä, ei Suvetar puhalla elämää takaisin maailman. Silloin koittaa iäinen pimeys. . . .